

แนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบ
การประเมิน PISA ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1*

GUIDELINES FOR SCHOOL ADMINISTRATION TO DEVELOP
STUDENTS' LITERACY IN ACCORDANCE WITH THE PROGRAMME
FOR INTERNATIONAL STUDENT ASSESSMENT (PISA) FRAMEWORK
IN EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS UNDER
KAMPHAENG PHET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

สันธนา กิวิพันธ์¹, จารุณันท์ ขวัญแน่น² และ ประจวบ ขวัญมั่น³

Santhana Kiwiphan¹, Charunan Khwannaen² and Prachop Khwanman³

¹⁻³สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

¹⁻³Department of Educational Administration, Kamphaengphet Rajabhat University, Thailand

Corresponding author E-mail: santanagivi@outlook.com

วันที่รับบทความ : 29 มิถุนายน 2569; วันแก้ไขบทความ 30 กรกฎาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 1 สิงหาคม 2569

Received 29 June 2026; Revised 30 July 2026; Accepted 1 August 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษา
เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหาร

* สันธนา กิวิพันธ์, จารุณันท์ ขวัญแน่น และ ประจวบ ขวัญมั่น. (2569). แนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้
ตามกรอบการประเมิน PISA ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชร เขต 1. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(5), 738-753.

Santhana Kiwiphan, Charunan Khwannaen and Prachop Khwanman. (2026).

Guidelines For School Administration To Develop Students' Literacy In Accordance With The Programme
For International Student Assessment (Pisa) Framework In Educational Opportunity Expansion Schools
Under Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area Office 1.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(5), 738-753;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

สถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสิทธิภาพการทำงาน และการสอนของครูตรงวิชาเอก 3) หาแนวทางการบริหาร สถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA และ 4) ประเมินแนวทางการ บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ของนักเรียนโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหา และเปรียบเทียบ กลุ่ม ตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 252 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ขั้นตอนที่ 2 หา แนวทางโดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน และขั้นตอนที่ 3 ประเมินแนวทาง โดยผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบ การประเมิน PISA โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาที่สำคัญ คือ สถานศึกษายังขาด ระบบการประเมินสมรรถนะที่สอดคล้องกับกรอบ PISA อย่างชัดเจน ครูมีข้อจำกัดในการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และการใช้สื่อเทคโนโลยี การพัฒนาครูและการนิเทศติดตามยังไม่ เป็นระบบและต่อเนื่อง 2) ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามวุฒิการศึกษาและการสอนตรง วิชาเอกโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามประสิทธิภาพการทำงานโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการบริหารสถานศึกษาที่ได้จาก การสนทนากลุ่มประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการประเมินสมรรถนะของนักเรียน ด้านการ พัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนทรัพยากร โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็น กระบวนการบริหาร SPDCAR ประกอบด้วย การสำรวจ (Survey) การวางแผน (Plan) การ ปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) การปรับปรุงพัฒนา (Act) และการสะท้อนผล (Reflection) และ 4) ผลการประเมินแนวทางโดยภาพรวมและรายด้านมีความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด แสดงว่าแนวทางที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการ บริหารสถานศึกษาได้จริงและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

คำสำคัญ: การบริหารสถานศึกษา, ความฉลาดรู้, กรอบการประเมิน PISA, โรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the state and problems of school administration for developing students' literacy in accordance with the PISA framework; 2) to compare the state of school administration classified by educational level, work experience, and teaching in the field of specialization; 3) to identify guidelines for school administration; and 4) to evaluate the guidelines for school administration for developing students' literacy in educational opportunity expansion schools under Kamphaeng Phet Primary Educational Service Area Office 1. The research was conducted in three phases. Phase 1 examined the state and problems with a sample of 252 school administrators and teachers selected through proportional stratified random sampling, using a five-point rating-scale questionnaire. Phase 2 identified guidelines through a focus group of 10 experts. Phase 3 evaluated the guidelines with 15 administrators, teachers, and stakeholders. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and content analysis.

The findings revealed that: 1) the overall state of school administration for developing students' literacy was at a high level, while the major problems were the lack of a clear competency-assessment system aligned with the PISA framework, teachers' limitations in designing learning activities and using instructional media and technology, and the unsystematic and discontinuous teacher development and supervision; 2) the comparison classified by educational level and teaching in the field of specialization showed no overall difference, whereas the comparison by work experience showed a statistically significant difference at the .05 level; 3) the guidelines obtained from the focus group comprised four dimensions, namely student competency assessment, literacy development under the PISA framework, teacher and personnel development, and management and resource support, which the researcher synthesized into the SPDCAR process consisting of Survey, Plan, Do, Check, Act,

and Reflection; and 4) the evaluation of the guidelines, both overall and in each dimension, indicated appropriateness and feasibility at a high to highest level, demonstrating that the developed guidelines can be practically applied and are consistent with the context of educational opportunity expansion schools.

Keywords: School Administration, Literacy, PISA Framework, Educational Opportunity Expansion School

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ที่มีความเจริญก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในปัจจุบันจึงไม่ได้วัดจากความรู้เชิงท่องจำเพียงอย่างเดียว หากแต่เน้นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ได้จัดทำโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Programme for International Student Assessment: PISA) เพื่อติดตามและประเมินสมรรถนะของนักเรียนอายุ 15 ปี ในด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งเน้นการวัด “ความฉลาดรู้” (Literacy) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิตจริง ผลการประเมิน PISA 2022 สะท้อนให้เห็นว่าระบบการศึกษาทั่วโลกมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับ PISA 2018 ซึ่งเป็นผลกระทบจากวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สำหรับระบบการศึกษาไทยยังมีช่องว่างของคะแนนระหว่างนักเรียนกลุ่มสูงกับนักเรียนกลุ่มต่ำที่กว้างมาก จึงควรมีมาตรการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้โดยการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมทรัพยากรและสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพให้แก่สถานศึกษาอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2566)

จากนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาความสามารถด้านการอ่านตามแนวทางการประเมิน PISA สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จึงใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการ อย่างไรก็ตาม โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาซึ่งทำหน้าที่เป็นเสาหลักในการสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษา ยังเผชิญกับความท้าทายเชิงระบบที่บั่นทอนคุณภาพ ทั้งข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ และทรัพยากรทางการศึกษา ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศในหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1, 2568)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ยังขาดแนวทางพัฒนาการบริหารที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนขยายโอกาส การพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ของนักเรียนจึงยังไม่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้เข้าใจแนวทางและรูปแบบการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาความฉลาดรู้ของผู้เรียน อันจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับผู้บริหาร ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และการสอนของครูตรงวิชาเอก
3. เพื่อหาแนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

4. เพื่อประเมินแนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และการสอนตรงวิชาเอกแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และเปรียบเทียบ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 47 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 729 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 60 คน และครูผู้สอน จำนวน 669 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 252 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 60 คน และครูผู้สอน จำนวน 192 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Krejcie และ Morgan (1970) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาทั้งหมด ส่วนครูผู้สอนใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามโรงเรียน และสุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับ

กลุ่มบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรส่วนบุคคล ใช้การทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent-Samples t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงดำเนินการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการที่กำหนดไว้ในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางการบริหารสถานศึกษา

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ประกอบด้วย อาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ศึกษาพิเศษ และครูผู้สอนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ใช้แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการแจกแจงความถี่

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินแนวทางการบริหารสถานศึกษา

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 15 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือเป็นแบบสอบถามประเมินด้านความเหมาะสม (Appropriateness) และความเป็นไปได้ (Feasibility) แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษา

สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพการบริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA โดยภาพรวม

ที่	ด้านการบริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านเน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียน	4.43	0.43	มาก
2	ด้านการพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA	4.39	0.46	มาก
3	ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามกรอบ PISA	4.39	0.52	มาก
4	ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ของนักเรียน	4.41	0.47	มาก
รวมเฉลี่ย		4.41	0.43	มาก

ส่วนปัญหาการบริหารสถานศึกษาที่สำคัญ พบว่า สถานศึกษายังขาดระบบการประเมินสมรรถนะของผู้เรียนที่สอดคล้องกับกรอบการประเมิน PISA อย่างชัดเจน การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริงยังดำเนินการได้ไม่ทั่วถึง ครูยังมีข้อจำกัดในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ของผู้เรียน รวมทั้งการพัฒนาครู ภาคนิเทศ กำกับ ติดตาม และการสนับสนุนทรัพยากรยังไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารสถานศึกษา

ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งรายด้านและโดยรวม ($t = 1.689, p = .092$) ส่วนจำแนกตามการสอนของครูตรงวิชาเอกโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ($t = -1.165, p = .246$) อย่างไรก็ตาม เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.334, p = .037$) จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย โดยด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านการพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ($F = 3.535, p = .031$) และด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ของผู้เรียน ($F = 3.703, p = .026$)

ทั้งนี้เมื่อผลการทดสอบค่าเอฟมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยควรรายงานผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Post hoc) รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน (F-test)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม (Between Groups)	1.231	2	0.615	3.334*	.037
ภายในกลุ่ม (Within Groups)	45.969	249	0.185	-	-
รวม (Total)	47.200	251	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการบริหารสถานศึกษา

ผลการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA จำนวน 4 ด้าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ขยายต่อยอดจากวงจรบริหารคุณภาพ (PDCA) เป็นกระบวนการ SPDCAR ซึ่งประกอบด้วย การสำรวจ (Survey) การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) การปรับปรุงพัฒนา (Act) และการสะท้อนผล (Reflection) สรุปแนวทางในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการประเมินสมรรถนะของนักเรียน สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายและแนวทางการประเมินสมรรถนะของผู้เรียนตามกรอบ PISA อย่างชัดเจน พัฒนาเครื่องมือและระบบการประเมินที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง รวมทั้งนำผลการประเมินมาใช้ในการวางแผนพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

3.2 ด้านการพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA สถานศึกษาควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ บูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง และส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการใช้เหตุผลของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

3.3 ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษาควรวางแผนพัฒนาครูและบุคลากรอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการอบรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ การนิเทศภายใน การวิจัยในชั้นเรียน และการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกรอบการประเมิน PISA

3.4 ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนทรัพยากร สถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอ พัฒนาแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีทางการศึกษา ตลอดจนสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เพื่อสนับสนุนการพัฒนาความฉลาดรู้ของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

4. ผลการประเมินแนวทางการบริหารสถานศึกษา

ผลการประเมินแนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA โดยภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.27$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารสถานศึกษา จำแนกรายด้านและภาพรวม

ด้านการบริหารสถานศึกษา	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	μ	ระดับ	μ	ระดับ
1. ด้านเน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียน	4.42	มาก	4.33	มาก
2. ด้านการพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA	4.33	มาก	4.30	มาก
3. ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.34	มาก	4.34	มาก
4. ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนทรัพยากร	4.34	มาก	4.43	มาก
ภาพรวม	4.36	มาก	4.35	มาก

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวทางการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด SPDCAR ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารที่พัฒนาต่อยอดจากวงจรคุณภาพ PDCA โดยเพิ่มขั้นตอนการสำรวจสภาพปัญหา ความต้องการ และบริบทของสถานศึกษาก่อนการวางแผน (Survey) และเพิ่มขั้นตอนการสะท้อนผลหลังการดำเนินงาน (Reflection) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและนำ

ผลไปใช้ในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับสากลตามกรอบการประเมิน PISA

อภิปรายผล

1. สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายยกระดับคุณภาพผู้เรียนตามกรอบการประเมิน PISA อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สถานศึกษาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ การจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าวมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ OECD (2021) ที่ว่าความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA เป็นความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง และสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารคุณภาพตามวงจร PDCA ของ Deming รวมทั้งหน้าที่ทางการบริหารของ Koontz และ O'Donnell (2001) และภาวะผู้นำทางวิชาการของ Sergioanni อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่ายังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ สะท้อนถึงช่องว่างระหว่างการดำเนินงานเชิงนโยบายกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. ปัญหาการบริหารสถานศึกษาที่สำคัญคือ ครูยังมีข้อจำกัดในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และการใช้สื่อเทคโนโลยี รวมทั้งการพัฒนาครูและการนิเทศติดตามยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง อาจเนื่องมาจากโรงเรียนขยายโอกาสส่วนใหญ่มีข้อจำกัดด้านบุคลากรงบประมาณ และทรัพยากร สอดคล้องกับแนวคิดของ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2562) และไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2563) ที่ว่าความฉลาดรู้มิใช่เพียงการอ่านออกเขียนได้ แต่หมายถึงความสามารถในการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง การที่ครูยังเน้นการถ่ายทอดเนื้อหามากกว่าการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การพัฒนาความฉลาดรู้ยังไม่บรรลุเป้าหมาย

3. ผลการเปรียบเทียบพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในบางด้าน อาจเนื่องมาจากบุคลากรแต่ละกลุ่มมีพื้นฐานทางการศึกษา ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกัน จึงมีมุมมองต่อการบริหารจัดการแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Koontz และ O'Donnell (2001) และ Sergioanni ที่ว่าประสิทธิผลขององค์กรขึ้นอยู่กับบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ ทั้งนี้ผลดังกล่าว

สะท้อนถึงความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

4. แนวทางการบริหารสถานศึกษาที่ได้ครอบคลุม 4 ด้าน ซึ่งสะท้อนว่าการพัฒนาความฉลาดรู้ของผู้เรียนต้องอาศัยการบริหารจัดการทั้งระบบของสถานศึกษา (Whole School Approach) สอดคล้องกับแนวคิดของ OECD (2021) ในด้านการพัฒนาวิชาชีพครู ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ Hernandez Ramos และ Martinez Abad (2023) ที่พบว่าโรงเรียนที่มีผลการประเมิน PISA สูงมักมีระบบพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องและมีการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

5. แนวทางที่พัฒนาขึ้นได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เนื่องจากได้รับการพัฒนาจากการศึกษาสภาพและปัญหาจริง ร่วมกับการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้มีความครอบคลุมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง นอกจากนี้กระบวนการ SPDCAR ที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์มากกว่าวงจร PDCA ในบริบทของการพัฒนาความฉลาดรู้ เนื่องจากให้ความสำคัญกับการสำรวจสภาพปัญหาก่อนการวางแผนและการสะท้อนผลหลังการปฏิบัติ ซึ่งช่วยให้สถานศึกษาใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจและพัฒนางานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยสรุปได้ว่า สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัญหาสำคัญคือสถานศึกษายังขาดระบบการประเมินสมรรถนะที่สอดคล้องกับกรอบ PISA อย่างชัดเจน ครูมีข้อจำกัดในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และการใช้สื่อเทคโนโลยี และการพัฒนาครูและการนิเทศติดตามยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง ผลการเปรียบเทียบพบว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาและการสอนตรงวิชาเอกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แนวทางการบริหารสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการประเมินสมรรถนะของนักเรียน ด้านการพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนทรัพยากร ซึ่งผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นกระบวนการบริหาร SPDCAR ประกอบด้วย การสำรวจ (Survey) การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การ

ตรวจสอบ (Check) การปรับปรุงพัฒนา (Act) และการสะท้อนผล (Reflection) และผลการประเมินแนวทางโดยภาพรวมและรายด้านมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด แสดงว่าแนวทางที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาได้จริงและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา **ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้** 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ควรกำหนดการพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA เป็นนโยบายสำคัญ พร้อมสนับสนุนงบประมาณ สื่อเทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่จำเป็น โดยเฉพาะโรงเรียนขยายโอกาสที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากร และส่งเสริมให้สถานศึกษานำแนวคิด SPDCAR ไปใช้เป็นกรอบในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำแนวคิด SPDCAR ไปประยุกต์ใช้โดยเริ่มจากการสำรวจสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นก่อนวางแผน ส่งเสริมการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง จัดให้มีระบบนิเทศภายในและการสะท้อนผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 3. ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจแนวทางการประเมินตามกรอบ PISA พัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ และการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ของผู้เรียน **ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป** 1. ควรนำแนวทางการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด SPDCAR ไปทดลองใช้ในสถานศึกษาจริง และศึกษาผลที่เกิดขึ้นต่อคุณภาพการบริหาร ความสามารถของครู และระดับความฉลาดรู้ของผู้เรียน 2. ควรมีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA โดยบูรณาการแนวคิด SPDCAR ร่วมกับนวัตกรรมทางการบริหารหรือเทคโนโลยีดิจิทัล 3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาความฉลาดรู้ตามกรอบการประเมิน PISA และวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนในแต่ละด้านอย่างลึกซึ้ง

เอกสารอ้างอิง

- จूरรัตน์ อาจหาญ, และอาทร นกแก้ว. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบเปิดที่มีต่อความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ตามกรอบการประเมิน PISA 2022 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็กแห่งหนึ่ง. ใน รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ญาณิศา พึ่งเกตุ, จินตนา สรายุทธพิทักษ์, สุธนะ ดิงศรัทีย, และสรินญา รอดพิพัฒน์. (2565). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความฉลาดรู้ทางสุขภาพเกี่ยวกับฝุ่นละอองขนาดเล็กสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 14(12), 210.
- ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์ และคณะ. (2562). การวิจัยและพัฒนาความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการสอบแบบ PISA โดยใช้แนวคิดการอ่านจากต้นแบบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ใน รายงานวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2562). ทำไมจึงต้องสร้างความฉลาดรู้: ศึกษาจากปรากฏการณ์และทำนายอนาคต. ใน การประชุมวิชาการราชบัณฑิตยสถาน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญามาต แดงสีดา, สมชาย เทพแสง และกฤษฎา ผ่องพิทยา. (2565). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. วารสารบริหารการศึกษา มศว, 19(36), 350.
- นราธิป ปิติธนบดี. (2568). การประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน: แนวทางสำหรับการพัฒนา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารห้องสมุด, 69(2), 110.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปรางวไล ชูหนู และสุนทรี วรรณไพเราะ. (2568). รูปแบบการนิเทศการศึกษาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะผู้เรียนตามกรอบ PISA. กรุงเทพมหานคร: ศึกษาวิเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2563). อนาคตของครุศึกษาไทยกับการสร้างความฉลาดรู้. ครูสภาวิทยาจารย์, 1(1), 1-7.

- ภัชรพงศ์ พระไว และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์. (2568). ความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความฉลาดรู้ตามเกณฑ์ PISA ของผู้เรียนในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วันวิสา ประมวล และนิคม งามวิลัย. (2567). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ฐานสมรรถนะตามแนวทาง PISA. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระชัย นาสารีย์. (2566). การสร้างแบบวัดความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ สาระวิทยาศาสตร์โลกและอวกาศสำหรับนักศึกษาศาขการสอนวิทยาศาสตร์ ตามกรอบการประเมินความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของ PISA. ใน รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สาวิตรี มั่นธรรม. (2564). การบริหารจัดการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 7(3), 20.
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2562). ทำไมจึงต้องสร้างความฉลาดรู้: ศึกษาจากปรากฏการณ์และทำนายอนาคต. หนังสือเนื่องในการประชุมวิชาการราชบัณฑิตยสัจ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1. (2568). แผนบริหารจัดการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระยะเวลา 5 ปี (ปีการศึกษา 2569–2572).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2566). ข่าวประชาสัมพันธ์ผลการประเมิน PISA 2022. <https://pisathailand.ipst.ac.th/>
- อดิศร ก้อนคำ. (2563). การวิจัยและบทความทางการศึกษาสำหรับครู: แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 7(2).
- Bozkurt, U. (2014). Development of reading literacy in South Korea from PISA 2000 to PISA 2009. Education and Science, 39(173).

- Hernandez Ramos, J. P., & Martinez Abad, F. (2023). Professional development among secondary teachers in Spain: Key associated factors as of PISA 2018. *Journal of Intelligence*, 11, 93. <https://doi.org/10.3390/jintelligence11050093>
- Koontz, H., & O'Donnell, C. (2001). *Essentials of management* (3rd ed.). TATA.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Montoya, S. (2018). Defining literacy. Meeting Paper in GAML Fifth Meeting, Hamburg, Germany.
- OECD. (2021). PISA 2021 integrated design. <https://www.oecd.org/pisa>
- Tiarina, Y. (2022). PISA reading literacy: Encountering female and male reading literacy ability. *English Review: Journal of English Education*, 10(2).
- Zuckerman, G. A., Kovaleva, G. S., & Kuznetsova, M. I. (2013). Between PIRLS and PISA: The advancement of reading literacy in a 10–15-year-old cohort. Psychological Institute, Russian Academy of Education.